

Kolikor se zahteva inozemski premog, koks in briketi, bodisi brez ali poleg takega kuriva tuzemskega pridelka, je prositi za odkazovanje kakor dosedaj, vsak mesec, in sicer do najpozneje 1. prejšnjega meseca s predpisanimi obrazci. Inozemski premog, koks in briketi se sicer razdeljujejo istotako v okvirju normalnih kontingentov, izpolniti pa je za tehnično izvršitev odkazovanja obrazce, ki jih je založilo v ta namen ministertvo za javna dela.

Kot mali obrati veljajo pri tem obrati s poprečno potrebo do 12 ton ali 140 ton letno.

Imenovana kuriva se oddajajo vsem tem porabnikom po predpisih uravnave porabe poprej navedenega ministrskega ukaza.

Razen tega je tudi političnim deželnim oblastim naloženo preskrbovati porabnike, ki so izvzeti od uravnave porabe po predpisih navedenega ministrskega ukaza, in sicer: a) državni uradi in zavodi, b) državne bolnišnice in oskrbovališča, vstevši od državne sanitetne uprave obratovane vojne bolnišnice in oskrbovališča Rudečega križa, c) visoke šole in druga državna učilišča. Za to preskrbo je merodajna notranja uradna uravnava.

Zavodi, ki so pod državno upravo, morajo prijaviti svojo potrebo kakor dosedaj vojnemu ministertvu.

Koristi sestava kontingentiranja se še vsled znanih prometnih težkoč niso primerno pokazale, so pa vsekakor očitne, ker isti jamči, kakor že omenjeno, za enakomerno vpoštevanje vseh zahtev, dočim bi po prejšnjem sestavu, prednostnega priskrbovanja vozov, to je preskrba porabnikov s premogom po površnem redu važnosti vzdrževanja dotičnih obratov, velike skupine porabnikov pod okolnostmi popolnoma nič ne dobile in bi se med drugim skoro popolnoma onemogočilo preskrbeti za domačo kurjavo potreben premog.

V ostalem uvedba sestava kontingentiranja ne pomenja morda, da je bila preskrba premoga spravljena v okoren sistem; temveč se skrbi za to, da ostane preskrba premoga tudi prilagoden merodajnim razmeram tedaj, ako bi se spremenile. Temu namenu služi pred vsem stalna komisija, sestavljena iz zastopnikov vdeženih osrednjih oblasti in oseb, ki popolnoma poznajo vsakokratni položaj. Ta komisija zbora je v ministertvu za javna dela pod predsedstvom ministra. V nji se razpravljajo vsakokratne težkoče in se posvetuje o naredah, ki naj služijo za najhitrejšo odstranitev istih.

Mirovna pogodba z Rusijo potrjena.

Vseruski sovjetski kongres v Rusiji.

K.B. Dunaj, 18. marca. Ruski ljudski komisar za zunanje zadeve je na zunanje urade na Dunaju in v Berlinu sledeči brzojav odposlal:

„Dne 16. marca 1918 je izredni vseruski kongres sovjetrov delavskih, vojaških, kmetskih in kosaških delegatov v mestu Moskvi, ratificiral mirovno pogodbo, ki jo je sklenila Rusija dne 2. marca t. l. v Brest-Litovskem s silami četverozveze.“

S tem je tudi mir z nekdanj veliko, zdaj pa razkosano in razbito Rusijo tudi črno na belem sklenjen in podpisan. Koliko prelivanja tople človeške krvi bi bilo izostalo, ko bi se vseslovanska Rusija carja ne dala od Angležev zapeljati v to svetovno vojno! Pa morda ima tudi to dejstvo nekaj zgodovinsko dobrega. S porazom Rusije koraka obenem osvoboditev njenih nekdanj podjarmljenih narodov. In s porazom Rusije je bila poražena obenem tudi panslavistična ideja, ta najhujši strup in največja nevarnost za miroljubno kulturno Evropo.

Roparji tujih ladij.

Nizozemska bila je v svetovni vojni nepristranska ali nevtralna in to do zadnjega časa. Po vseh načelih človeštva ima v vsaki vojni sleherna država pravico, smatrati se za nepristransko.

Ali Angležem in njih blaznim zaveznikom je prišla voda v grlo tedi, kajti nemški podmorski čolni izvršujejo sistematično svoje delo. Vedno bolj pričanja našim sovražnikom primanjkovati prostora na trgovinskih ladjah in vedno večja je zdaj njih gospodarska mizerija. Ali ti naši nasprotniki, ki imajo drugače tako polna usta poštenosti, svobode miselnosti in človečanskih čustev, si znajo pomagati, ako ne s pošteniimi, potem pa z grdimi, nasilnimi sredstvi.

Angleška vlada kot zastopnica svojih zaveznikov in za njo tudi Amerika, ta vla-

đuša svetovne politike, izročile so nakrat nizozemski vladi

ultimatum,

ki se glasi po uradnih poročilih tako-le: K.B. Amsterdam, 13. marca. Tukajšnji angleški poslanik v Haagu je v imenu zveznih vlad in Združenih držav Amerike od Nizozemske zahteval izročitev vsega njenega ladinega prostora proti primernim tovornim obrokom in nadomestilu torpediranih ladij po vojni za vožnje tudi znotraj zatvornega okoliša. Nizozemski vladi se je dovolilo za odgovor dobo 8 dni. Ako bi se tej zahtevi zveznih vlad ne ugodilo, bi se nizozemske ladje v Združenih državah rekvirirale in na morju vozeče nizozemske ladje zaplenilo. Poleg tega bi se Nizozemski v tem slučaju od strani zveznih vlad ne dobavljalo več krušnega žita.

Nizozemska se uda.

Nizozemska se je po sprejemu tega nasilnega, prav roparskega ultimatumata takoj obrnila na nemško vlado in je vprašala, če bi zamogla v slučaju odklonitve Nemčija potrebno žito dobavljati. Nemška vlada je izjavila, da to ni mogoče, ker ima pač v prvi vrsti skrbeti za lastne svoje zaveznike. Potem je Nizozemska sprejela zahteve ultimatumata, pristavila je pa celo vrsto drugih pogojev in protizahtev, o katerih se še razpravlja. S tem je prišla zopet ena država več pod kruti jarem angleške tiranije. Upajmo, da se ji bode pozneje posrečilo, razbiti ta jarem!

Tudi Švedska pride na vrsto.

Čuje se, da hočejo sovražni trinogi tudi Švedsko prisiliti k oddaji njenih ladij. Skrajni čas bi bil, da se združijo vse nevtralne države in da tako združeno nastopijo proti pomorskim roparjem. Pečat zločina nosili pa bodejo ti roparji v vsej bodočnosti na svojem čelu.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Naš prijatelj Miha Brenčič dela shode in agitira za „jugoslovansko deklaracijo“. To nas sicer ne vznemirja. Kajti Brenčičeva modrost se je porodila v Spuhlju in v političnem oziru je ravno tako nevarna, kakor muha za železniškim vlakom. Gotovo je, da vedo merodajni in prizadeti krogi isto tako, koliko je ta spuheljska modrost vredna. Tako morajo tudi prizadeti krogi razumeti, da je Miha iz Spuhlja dolžan nekaj storiti. Ako bi ne bil poslanec, moral bi Miha ležati v strelskem jarku ali pa vsaj kot „pšelarski“ korporal nadzorovati, kako se eraričnim konjem navadi redno odvajanje skalnice. Ko bi Miha ne bil poslanec, bi sicer v zmislu „jugoslovanskega“ patrijotizma zamogel tudi skrivati svoje žito in se pustil potem pošteno kaznovati, ali „hec“ in „špas“ bi vendar ne bil tako velik. In Miha Brenčič je vendar priznani humorist ter šaljivec. Pa še nekaj! Zanjčič je prišel neki haložanski kmet — vboji vrag, ki ne zasluži celo leto deset stotakov gotovega denarja — in nam je rekel: „Ko bi meni dala država 1000 kron plače na mesec, „bi znal tudi politikovati“. In Haložan je imel prav; 1000 kron na mesec je lep zaslužek, tudi za človeka, ki je delal spuheljske šole. . . Zato je Miha iz Spuhlja dolžan, da „dela“. In ker vendar na javnih shodih ljudem ne more priporočevati, da bi državo goljufali, pričel je na povelje svojega komandanta dr. Korošca agitirati za „jugoslovansko“ državo. In zdaj agitira in agitira, — redke „jungfrave“ mu pa ploskajo. . . Želimo Mihi iz Spuhlja srečno pot in veliko uspeha, več uspeha, nego ga je imel s svojim shodom v Ptujju. Seveda bodejo časi prišli, ko bode Miha postal ponižen. Ali obljublamo mu, da ga bomo tudi takrat smatrali tako resnim, kakor danes. . .

Dr. Anton Korošec, ta „veliki Jugoslovanski“ smrli. Nes se briga zdaj pogostoma tudi za hrvaške „nepreskrb žele in hoče tudi tam „jugoslovanskega“ Ogenj rešenika igrati. To pa vkljub temu, da so miko gosp na Hrvatskem že opetovano povedali in poročlo je kazali, da ne marajo njegove vsiljive politični indvso p in še manj njegove cilje. Kakor čujemo, je poštene hrvaške javnosti polastila huda razburjenost, tako da se je bati resnih prilik, ako bi dr. Korošec še nadalje tja z Pome hajal in agitiral. Tamošnja oblast je sicer teče dovolj močna, da bode tega Korošca pošteno Habsburš za usesa prijala, kadar se ji bode zdelo dešemskega volj njegovega ruvanja ter hujskanja. Desarske. Korošec je ravno kakor demon, kakor nešarchfeld hudobni duh; povsod, kamor ga njegova navstrijški srečna noga zanese, povsod dela zgago, ravile ces burjenje, težave, jezo in sovraštvo. To pa — Tečaj in v tem tiči vsa zlobnost tega počenjanježelnosti — ravno v času, ko je avstro-ogrška monaš 16 hija v največji nevarnosti. . . bode pod

Sina umoril. Posestnik Rupert Sottler najb iz Bučerce, okraj Sevnica imel je pro brezpl svojem sinu Jožefu že delj časa sovražnoprila rav Jožef Sottler, ki se nahaja pri vojakihi, doadi inze je pred kratkim domov na dopust. Te da Cesa pa je prišlo med očetom in sinom do rae je pri prtja, pri katerem je oče nabito puško s stevurskega snel in na sina en strel oddal. Ta je biljemu zadet v prsa in se je zgrudil na tla; ima O n pa še je toliko moči, da je zlezel v kuhin Agenzia k materi. Nato je vzel oče še nož, se vgrje je n v kuhinji na sina in mu zadel pred materjedujejo ki je zastoj skušala ga braniti, tri moči sklene sunke z nožem. Mladi mož je bil v par mrpanutu nubah mrtvev. Zverinskega očeta pa so okraš so pr nemu sodišču v Celju izročili. . . roča c

Brzi čedilec čevljev. Iz Celja nam poročajo, je odv Te dni javil se je v nekem tukajšnjem večjaro-ogrski hotelu mož in je prosil službe. Ker je navajet na da je bil že uslužben drugod kot strežnostalo. sprejel ga je lastnik za takega. Drugi dan Čast zahteval je novi strežnik od gostov čevljsim čel za snaženje. Ta mož je baje že imel dobošola, vajo v „čiščanju“ in v teku četrt ure so ljudskofij vsi čevlji gostov 7 parov „očiščeni“; izginof v C so namreč v nahrbtnik strežnika, s katerim se v je napravil izlet baje proti smeri korošvstro meje. Ker pa mora biti strežnik tudi točehovnik vzel je seboj še tudi uro natakarijce. Mali ali l veseli gostje pa so bili primorani svojo zaprotno jutrek, do priskrbe drugih, v hišnih čevljipkvenit vzeti. Slepjar je srednje postave, ima pol Kurla obraz, belkaste lasi in brado, ter nosi svetlo, marc rujavo obleko z črno čepico. Baje jo je popem sp hal v smer proti Celovcu. . . želnegr

Koroške vesti.

Agitacija za „jugoslovansko“ deklaracijo. Cese politiko. Kakor javljajo slovenski listi, je tréladsko l posebno na Koroškem od duhovščine živahn padla peljana agitacija za „jugoslovansko“ deklarac se d cijsko politiko na energični odpor. Posebnostjo in se obrača pozornost na nabiralec podpisilčanst v prid „jugoslovanski“ deklaraciji od šadske maja 1917. V Sv. Mihi lupri Pliberkzavo. l izvršila se je v župnišču hišna preiskavtesar v Proti tamošnjemu kaplanu uvedla se je preloblasti preiskava radi zločina §§ 58 c in 65 a kpet up zenskega zakona (veleizdajstvo in motenjesto in javnega miru). — Sami torej začenjajo pa podp znava, da jo je njih protiaustrijska „jugoskave i vanska“ strupena gonja na Koroškem sladlagi. izkúpila ter da se zvesto koroško ljudstvelnem ne bode nikdar pustilo zapeljati v utopističnemčijo ideje par veleizdajalskih, srbofilskih trm Nem glavcev, kateri kakor divje hijene hrepenijo dela p da bi v danem trenutku staro zgodovinišropski meje naših krasnih kronovin raztrgali. Očitnavo i in resno bijemo torej boj proti tej gonji to da skrajni čas je tudi, da se s sotrudom vladje. Gl in postave, to kačjo zalégo enkrat za vselej se v ugonobi. Tisti maziljeni paglavci pa naj spodna ne vmešavajo v politiko in naj raje svojopskil dolžnosti bolj redno izpolnjujejo, da se po Kaj njih drastičnim izrazom „vera je v nevar Salon nosti“ res kaj takega ne pripeti. . . ernvi

Smrt železničarja. Na glavnem kolodvoru rat v Beljaku bil je 13. tega meseca kurile zmlet južne železnice J a n z od vlaka prevožen in 100 g tako težko poškodovan, da je kmalu nato nali